نیمګړې مینه

د محصل ژوند

دردونکې ناول

Ketabton.com

لیکوال روح الله روحاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړې مینه

د محصل ژوند

ناول

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ؛

هغه چاته چې ماته يې مينه راکړې ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددرس په شروع کیدوسره پردویمه ورځ چې ټولګي ته لاړم،
دهلکانو او انجونو شورما شورو،
په ټولګي کې یو ترتیب منځ ته راغلی و،
هلکان مخکې او انجونې وروسته ناستې وې۰
په انخونو کې دځینو مخونه نیم پټ اونورې مخ لوڅې ناستې وې۰
ماچې شاته وکتل، دلومړي ځل لپاره مې سترګې په داسې سترګو
برابرې شوې، چې یو تاثیر پکې و،
دویم ځل لپاره مې بیا زړه وغوښت چې اثاهو سترګې وګورم، چې
شاته مې وکتل انجلۍ ماته متوجې وه او ډېر ځیر ځیر یې کتل۰ زما
او ددې لیدل په ټولګي کی روان و، دټولګي هلکان به ماته متوجه وو،
خو ما ډېرا بې حیا یې نه کوله او کله کله به مې کتل، زړه مې هره
شېبه ویل چې دې انجلۍ ته وګورم اوسترګې مې هم دا غوښتل ۰
زړه مې دخوشالۍ احساس کاوه او یونه یو ډول مې دې ته کتل هره
ورځ چې ما کتل دابه راته متوجې وه ۰ددې نه دمخه ما انجونې په
بیلا بیلو ځایونو کی لیدلې وې،
خوددې سترګو پرما اغیزناکه تاثیر واکړ۰ زه په دې فکر کې شوم
چې والې مې زړه غواړي ترڅو دې انجلۍ ته وووګورم؟ ولې مې زړه
بې قراره دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به په اصل کې دمینې لومړۍ مرحله وه
چې دپیلیدو په درشل کې وه.
ددې نه دمخه ما دکومې بلې انجلۍ سره مینه نه وه کړې اونه مې چندانې مینه پیژندله،
رښتیا هم دمینې پیژندل اسان کار نه دی، خوکومې انجلۍچې ماته ځیرځیر کتل،دمینې کولو مهارت یې ترما زیاتوه'ددې لیدلواو کتلوپر ما اغیزوکړ، دادپاک زړه مینه وه،
دزړه مینه په ټول عمرکې یوځلاو لومړی ځل کیږي، لومړنۍ مینه دهر انسان ډېره پاکه او سپیڅلی وي ددې نه مخکې مادهیچاسره مینه نه وه کړې.
نو ځکه زه یو ډول احساساتي اوله سره تیرو، سره له دې چې دادمینې پیل و.
ډیر داسې شیان په نړۍ کې شته چې موږ او تاسې ورته یو معیار نشو ټاکلی اویو جامع او مانع تعریف ورته نشو ټاکلی چې یودهغو ښکلا ده.
ددې انجلۍ ښکلا په مادومره تاثیر وکړ، چې دنړۍ ټول ښکلې شیان راته ډېر بدرنګه ښکاره کیدل،
دژوند په هره شېبه کې زه ددې په فکر اوذکر کې وم، زما دډېرې مینې یو لامل داو، چې زه له کوچینوالې له مینې نه بې برخې پاتې شوی وم.
ماسره مور، پلار او نور... مینه نه وه کړې، نو ځکه دغې مینې پیداکیدل پرما ډېر تاثیر واکړ.
دټولګې نماینده وروستۍ ساعت کې خاضري واخیسته، زه حاضري اخیستلو ته ډېر لیواله وم، وا غوښته چې انجلۍ دنوم سره اشنا شم اوفکر مې کاوه چې انجلۍ نوم به سه وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه حاضري اخيستلو ته ډېر ليواله وم،

ما غوښته چې انجلۍ دنوم سره اشنا شم اوفکر مې کاوه چې

انجلۍ نوم به سه وي؟

کله چې مې په غوږو دليلا اواز واورېد،

مخ مې شاته واړوه، ګورم چې په اناري شنډو يې (صيب) وکړ،

دابل څوک نه وه، هماغه ليلا وه، دوو ساعتونو نه يوبل ته ګورو٠

مادډېرومينانو کېسې اوريدلې اولوستلې وې، خو مادديې

کيسولوستلو نه عبرت وانه خيست٠

چې دمجنون په شان ليونۍ مينه واکړم دزړه غوښتنه مې دا وه

چې ليلاراسره دليلاپه څير مينه واکړي٠

خپل اودديې نوم چې به مې په زړه شو،

نوليلا مجنون قصه به مې ذهن ته راغله اودځان سره به مې

تصميم ونيوه،

چې ليلا خپله نه کړم ژوند امکان نلري. دامې له ځان سره وويل،

چې مجنون خو ډېرې سختې تيرې کړې، نوځکه يې نوم په ټوله

نړۍ کې خپور او مشهور شو.

زه دهغه دنوم بې غزتې نه کوم اودهغه نوم به راژوندی کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې دسترګوتاثیر زما په زړه کې ډیره مینه پیدا کړه. زمامینه له دې ورځ تربلې زیاتیدله،

هره لخظه माددې په فکر اوتصور کې وخت تیراوه، په زړه کې مې له خدایه ددې مینې دبریا غوښتنه کوله.

دلیدلواو کتلو وروسته خبره خبرو کولوته ورسیده، او کله کله به مو یوبل سره خبرې کولې، په خبرو کولوکې زمامیلان ډېرو.

دلومړي ځل کتلو نه وروسته بیادخبرو کولوپورې زما وخت په ډېرې خوشالۍ تېریده دژوندهیله او ارزو راته پیداشوه.

کله کله به یو دبل نه خفه کیدو اودیوبل سره به مو خبرې نه کولې خودغه خفګان په خقیقت کې یوپربل ناز او نزاکت وو.

دخفګان دغه لړۍ به بغضې وخت ډېرو ورځوته ورسېده، اوپه دغه ورځو کې به زه ډېر خپه وم.

لیلابه په ډېرو خبرو زماسره خبرې کول پریښودل،

اوماسره یې قصدکاوه.

خوزه هم په قصدکولو کې له هغې کم نه وم. سره له دې چې یودبل نه به خپه وو، خو چې دا به کله ټولګي ته رانغله نوماته به پوهنتون خوند نه راکاوه او بیرته به کورته تلم.

زه پوهنتون ته ددرس لپاره تلم خوما به درس ددې په ښکلوسترګوکې لوسته او هغه یوازې دمینې درس و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پوهنتون ته ددرس لپاره تلم خوما به درس ددې په ښکلوسترګوکې لوسته او هغه يوازې دمينې درس و.

زما مينه دليلاسره ورځ په ورځ زياتيده، خودليلا له زړه نه خداى خبرو.

مابه دا فکر کاوه څومره چې ليلازما خوښه ده په همدومره اندازه به زه هم دليلا خوښ يم.

دمينې دپيل نه مخکې بايد هرڅوان دهغه په انجام فکر وکړي، مينه کول اسانه دى خودهغه لاس ته راوړل ډېر ګران کار دى.

ماډېرې دمينې کيسې لوستې وې اودهغو کيسو په پايلې هم خبر وم،

خو بيا هم زما زړه پرما غالب شو او زه يې دې ازموينه کې واچولم. مادخداى نه ددې ازموينې برياغوښته، مادمينې په انجام فکرنه وکړي خو تاسې لوستونکي بايد زما ددې داستان په اوريدو عبرت واخلئ اوپه دې برخه کې په ډېر اختياط قدم وخلى.

موږ په ټولګي کې نورې انجونې هم وې، چې مخونه لوڅ و، ډېرو ځوانان هغو دليدو ليواله وو.

که چيرې دليلا مخ پټ وى، ډېر امکان يې و، چې دغه دمينې لړۍ به پيداشوې نه وه.

دپوهنتون ټولې محصلينې بايد خپل خجاب ته متوجه وي او کورنۍ مکلفه ده ترڅو دخپلو لوڼو په اړه بشپړ معلومات ولري.

دورځو په تيريدو دليلا په لباس، ناسته او خصوصياتو کې توپير راغى داسې معلوميده چې مينه يې له ماسره زياتېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره سینګار کړې اوجوړه شوې ټولګي ته راتله اوتل یې دسترګو لاندې ماته کتل او زما دزړه مینه لکه دشدید اور په زیاتیدوو.

مانه غوښته چې دادې په ټولګي کې له نورو هلکانو سره خبرې واکړي،

خوځینو به زما له قصده دې سره خبرې کولې او پرمابه یې بد تاثیر کاوه،

په ټولګي کې ټول زموږ له رازه خبر وو،

ټولو ته مې وویل: هیڅوک به لیلا سره خبرې نه کوي اونه به وربانده سلام اچوي.

ټول ټولګیوال مې دې خبرې ته ګوته په غاښ خیران پاتې شول خوځینو بیازما له قصده له دې سره خبرې کولې. کله چې به زه ټولګي کې

خاضروم،

نو هیچا به دلیلا سره دې خبرو کولو جرات نلرو، خوزما دنه موجودیت کې به ځینو له لیلاسره خبرې کولې.

په خقیقت کې دغه مینه وه، چې دهلکانو خبرې دلیلاسره مانه شو زغملای اوغوصه به راتله.

تردې وخته مادمینې ښکارندویې ورته ونه شو کولای، خوپه دې پوهیدم، چې زما ورسره ترحده مینه ده.

هره ورځ به ما فکر کاوه چې دکومې لارې ورته دخپلې مینې اظهار واکړم.

دمینې ډاګرکې مې جرآت دلاسه ورکړی و، اوپه دې ډاریدم هسې نه چې لیلا رانه خپه شي اودغه مینې تار مووشلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله کله به راته داسې فکر پیداشو،
مې لیلا دې راته دمینې اظهار وکړی.
له دې وړاندې ما مینه نه وه کړې،
دمینې کولو سره بلد نه وم، داجرآت مې نه درلود چې زه دې
مینه واکړم، خودوخت په تېرېدو سره په ماکې دمینې کولو قوت
پیداشو.
اوما داسې فکر کاوه چې ټول ټولګي زما دکور غړي دي. زه له
دوی نه شرمیدم،
اونه یې په فکر کې وم، په ټولګي کې مویودبل سره خبرې کولې
اوتل به زما او دوې دخبرو میدان ګرم و.
مابه له ځان سره ویل،
راځه خپله مینه ورته ښکاره کړه اودخپل زړه خبره ورته وکړه،
اوکله کله به بیا په دې انتظار وم چې یوه ورځ به ددوې له خولې
دمینې غږ اورم،
یوه ورځ مې پرېکړه وکړه چې دموبایل له لارې لیلاته خپله مینه
ښکاره کړم.
لیلا ته مې وویل: دموبایل شمیره راکړه، لیلا وویل: زه موبایل
نلرم، شمیره خو وروستۍ خبره ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خبر نه وم چې لیلا موبایل نه لري، په دې خبرې خیران شوم. ماغوښته چې دې ته موبایل واخلم، ترڅو ورته خپله مینه ښکاره کړم.

اوتر واده پورې ټولې خبرې ورسره په موبایل کې وکړم. ماله دې سره دمخامخ خبرو کولو توان نه درلود. یوه ورځ مې ښار کې یوښه موبایل واخیست،

پوهنتون ته چې راغلم، سترګې مې په دروازه کې په لیلا برابرې شوې،

خواته یې ورغلم اوسلام مې پرې واچوه،

هغه وعلیکم...وویل، ډېر خوشاله وم چې اوس به رانه موبایل اخلي اونن شپه به ټولې خبرې ښکاره کوم. موبایل مې له جیبه راویست او لیلا ته مې وړاندې کړ.

هغه چې موبایل ولید داخیستلو یې انکار واکړ، راته وویل: کاچیرې زما کورنۍ مور اوپلار زماسره موبایل وګورې نوماله پوهنتون نه باسي او په کور مې کینوي، داکار زما لپاره ډېر خطر لري.

زه دې موبایل په نه اخیستلو خپه شوم، خودلایلو په اوریدو خوشاله شوم، اوپه دې پوه شوم چې دلیلا کورنۍ یوه ښه کورنۍ ده. خوبل خوا ددې کړې سینګار مې چې ولیده نو خیران پاتې کیدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه یوځای ټولګي ته لاړو او پرخپلو څوکیو کیناستو. یوبل ته موکتل، رښتیا زه ډېر غمجن وم، او هغه هم خپه ښکاریده.
دخبرو دغه جریان پوره څلور میاشتې دوام وکړ، اوله دواړو نه یو هم په دې بریالي نشو ترڅو یوبل ته دمینې اظهار واکړو.
ازموینې پیل اوبالاخیره بشپړې شوې، درخصتۍ ورځې راورسیدې، رخصتۍ لپاره ډېر خپه وم ځکه دلیلا دیدن پای ته رسیده، دلیلا په څیره کې له ورایه خپګان ښکاریده.
پوهنتون رخصت شو، دپنځشنبې ورځ وه، دریو میاشتوپورې موږ له یوله بل سره نه شو کتلی. دلیلا خواته لاړم، څنګ پرځنګ ورسره ودریدم له سترګو مې اوښکې روانې وې. هغی ته مې نه شو کتلی، ژبه مې بنده بنده کیده، ډیرخالت مې خراب و. داهم خپه ښکاریده خو زما په اندازه خپه نه وه.
درې میاشتې رخصتي ده، زما اوستا لیدل، کتل او خبرې کول په دغه موده کې نه کیږي. هیڅ امکان نه لري چې یوه ورځ دې هم پرته ستا دلیدو تیره کړم. موبایل هم نه لرې چې یود بل سره مو خبرې کړی وای، اوربېدلي به دې وي، موبایل کې خبرې کول نیم دیدن دی.
زه هم پربیلتون خپه یم، خوځه وکړو ناچاره یو، پاتې شوه دموبایل خبره په کور کې مې مور اوپلار موبایل ته اجازه نه راکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه غواړم رخصتیو کې کابل ته لاړه شم هلته مې دکاکا کور دی، نو هلته کوشش کوم چې موبایل پیداکړم .

نوهلته کوښښ کوم چې موبایل پیداکړم،
نوبیاکولای شو چې یوله بل سره خبرې وکړو.
ته خپه نه ښکارې، خوزه ډېر خپه یم دسترګو اوښکو ته مې وګوره یودبل پسې روانې دي.
هوزه خیرانه یم، چې په دومره لږ وخت کې ستاله ماسره ډېره مینه پیدا شوه، ماداسې هلک تراوسه نه دی لیدلی.
مینه باید همداسې وي،
زه په خپل ځان کې دهغه مجنون اغېزې وینم چې ډېر پخواتیرشوی دی اوته راته هماغه لیلاښکارې،
زمااوستا یوځای کیدل اودیوبل سره مینه پیداکیدل کوم تصادفي کارنه دی، دادخدای ج خوښه وه،
چې زه اوته دې سره یو ځای شو.
لیلا ومجنون ته خدای هغه مقام ورکړ، زه اوته به هم دالله خوښ وو چې له یوبل سره یې اشنا کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليلا په ژاړه شوه او ډېر يې وژاړل.

لس دقيقې راسره ولاړه وه، زما اوښکې نه ودرېدې اوپه خبرو کې مې ژړلې.

ليلاراسره خدای پاماني وکړه او روانه شوه، زه ځای پرځای ولاړ وم، ښه ډېر مې وژاړل، ګريوان مې په اوښکو لوندشو، زه هم کورته لاړم اويوازې په کوټه کې کيناستم اودرحمان بابا ديوان مې راواخيست اودديوان په لوستلومې خپل غمونه هيرول.

بابا رښتينې مينه دالله پاک سره وه، زما مينه مجازې وه خودحقيقت په ستنو ولاړه وه،

زما په زړه کې هغه پاکه مينه وه، لکه دبابا چې دالله پاک سره وه، زه په مينه کې په چل اوغلطۍ نه پوهيدم.

زما زړه پاک اوسپيڅلي و،

زما په زړه کې پاکه مينه وه،

اوله دې نه مې هم پاکه مينه غوښته.

يوه ورځ مې راته يوټولګيوال زنګ راته ووهه وېې ويل:-

ليلا دکابل نه راته زنګ وهلی و،

ښايې تاته هم نن يا سبا زنګ ووهي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ډېر خوشاله شوم، په دې فکر کې وم چې کله به ليلا ماته زنګ وهي،

دقيقې، ساعتونه، اوورځې مې شميرلې چې زنګ به راغی مابه فکر کاوه . موبايل به مې تل له ځانه سره ګرځوه اودامې ويلې چې ددې زنګ به راځي اوله ماسره به خبرې کوي.

يوه شپه لس بجې راته لنډ ليکلی پيغام راغی، ليکلي يې وو،

((اسلام عليکم زه ليلايم))

دپيغام له رارسېدو سره مې دانتظار شېبې ختمې شوې، ډېر خوشاله شوم اوپه ډېره عجله نه مې جواب ورکړ، وعليکم سلام.

ليلا پيغام کې وليکل چې پام کوه چې زنګ ونه وهې يواوبل ته پيغامونه لېږو اوخپل اخوال پکې ليکو، دشپې له يوولسو بجونه زمااو ليلا دپيغامونو ليږل پيل شول،

دسهار تراذانه مادې اودې ماته پيغامونه لېږل، دليلا وروستۍ پيغام داسې و (زه نوره ويده کېږم دسهار اذان يې وکړ)

زه هم ويده کېږم دخدای پامان.

اوشپه ډېره لنډه،دا مينه وه چې کله يې ورځې لنډولې او اوس شپې لنډوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره شپه ترسهاره پورې زما اوددې ترمنځ په پیغامونو

اړیکه ټینګه وه اویودبل نه موهرډول پوښتنې وکړې.

درې میاشتې مادې اودې ماته پیغامونه لېږل اوان

خبره تر واده ورسېده،

دې موافقې ته ورسېده چې یودبل سره به په هرصورت

کې واده کوو.

مور اوپلار مې له مینې کولونه خبر نه وو اودهغه مور

اوپلار ددې پټې مینې نه خبرو،

مینه کول اسانه کاردی، ځانته بېل ژوندغواړي، ډېرې

قربانۍ غواړي، له سرنه تېرېدل غواړي، اوځینې

وخت کورنۍ پرېښودل غواړي.

که چیرې دیوهلک انجلۍ خوښه شي همدې ته مینه

وایی، باید ورته ارزښت ورکړل شي، اودهلک اوانجلۍ

په خوښه واده وشي،

ځینې وخت دډېرومینانو ژوندتر مرګه پورې رسي

چې ددې سبب دهلک یادانجلۍ کورنۍ وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماهم په دې ازموینه کې ډېر تکلیفونه ولیدل، خومعلومه نه ده،

چې دمینې په ازموینه کې به بریالی اوکه ناکام شم.

دزړه نه مینه کول اسانه کار نه دی،

دزړه اوسر نه تېریدل غواړي، زه په مینه کې له هرسه نه تیروم خودهغې له زړه نه یوخدای خبروه.

ددې یوپیغام ماځوځو ځلې لوستی دی،

مادذې پیغام لوسته، فکرمې کاوه چې ماته مخامخ ناسته ده اوراسره خبرې کوي. دهغې اغیزناکه اوښایسته څېره به مې خپل خیال ته راوسته ،

اوده به مې له ځانه سره ویل چې دغه الفاظ یې په ښکلو شونډو راته په خوله راوړي اوپه قلمې ګوتو یې په موبایل کې لیکلي.

درې میاشتې رخصتي په ختمیدو شوه،

دپوهنتون دشروع کیدو راورسېد، زما اوددې خبرې په ټیلفون کې وروستۍ خدته رسیدلې وې،

موبایل راباندې ډېرګران و، اوډېره مننه مې ورنه کوله. زما اوددې ټولې خبرې یې یواوبل ته وړلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولې هغه خبرې چې ما هيڅکله هم مخامخ دې ته نه شو ويلای اونه مې داجرآت کولی شو خو دموبايل پرمټ دا ټولې خبرې خل شوې.
زه په دې نه پوهيدم چې موبايل رښتيا هم زموږ ستونزې خل اوکه يې ستونزې زياتې کړې.

ليلاوويل:
دنن نه وروسته دپيغامونو سلسله ختمه شوه، موبايل په کابل کې پرېږدم، زه کورته ځم. يوبل به په پوهنتون کې وګورو.
شپه تېره شوه ديوبل سره مواړيکې دځو ورځو لپاره پرې شوې، زه دشپې له خوا په پيغامونولېږلو اموخته شوی وم، دشپې خوب نه راتلو پوره څلورشپې موله يوبل سره اړيکې نه لرلې. دغه څلورشپې لکه دڅلور مياشتې تېرې شوې.
دشپې له خوا مې ترسهاره پورې دخپګان شپې تېرولې او کله کله مې هغه پخواني پيغامونه لوستل اودخوشالۍ احساس به مې کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا خبره ده چې دانسان پېژندل

اوبیادښځې پېژندل څه اسان کار نه دی ازاربایجاني ژبې

متلونه دي

<< دیوې ښې ښځې اودیوې ښې هندوانې خوښول سخت

کار دی>>

بل ځای وایې چې<< ښځه که درته لس بچي راوړې بیاهم

دهغې پرخبرو باور نه دی پکار>> خومادلیلاپرټولو خبرو باور

وکړ اوټولې وعدې مې ورته په یاد دي.

هره ورځ دټولو ټولګیوالو نه مخکې ټولګي ته تلم اوپه دې

فکر کې به وم چې کله به مې سترګې لیلا وینې.

زما رنګ خراب شوې و،

دمینې زور اودرې میاشتې شوګیرو خراب کړی وم.

ټولوملګرو رانه پوښتنه کوله، ولې دې رنګ خراب شوی دی؟

ناروغ خوبه نه یې؟

نه، ناروغ نه یم، روغ اوجوړ یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خقیقت کې زما دزړه ناروغي وه اوددې ناروغۍ درملنه اسان کار نه و، درې میاشتې مې شپې په ویخه تېرې کړې وې، اوخپلې مینې هم زوروولم.

دملګرو نه مې یواحمدنومېده، کله کله یې راته نااشنا خبرې کولې،

زه دهغه دخبرو په هدف نه پوهیدم. هغه دپند اونصیحت په ډول راته ځینې خبرې کولې،

دهغې خبرې پرماښې لرېدې اوورته به متوجې ناست وم.

یوه ورځ وخته ټولګي ته لاړم، ددروازې دخلاصولو سره مې سترګې په لیلا برابرې شوې' قدمونومې کار پریښود،

سترګې مې له ډېرې خوشالۍ نه ډنډې شوې، ژبه مې بنده بنده کېده، دخبروکولو توان مې په ځان کې نه لېده' زړه مې غوښتل چې ورته وګورم وګورم او وګورم.

دخوشالۍ هغه شېبه مې اوس هم په یاده ده، هغه هم خوشاله ښکارېده اویودبل سره مر خبرې کول پیل کړه.

ددریو میاشتو یادونه مویوبل ته یاد کړه،

رښتیامینه لیوانتوب وي. زه اوهو کړې ته رسېدلي وو،

خوکورنۍ مونه وې خبرې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول ټولګیوال زموږ له مینې خبرو، خوډېرمزاهمت یې نه کاوه، زموږ لپاره یې موقع برابروله، چې یوله بل سره خبرې وکړو.

لیلا په ټولګي کې نورو انجونو ته ویلي وو، چې له ماسره واده کوي.

ځینې استاذان مې هم له راز خبر شول، په مینه کولو کې سړی ړندیږي هیڅ ورته نه ښکاري.

زه هم دهغه ړوند په څېر وم چې لارا یې نه لیدله. زمااو ددې دمینې تارډېرکلک شو، ورځې اوشپې موشمېرلې چې کله به مواده کېږي.

په ټولګیوالو یوشمېرزما خاص هم نظري ملګري وو، یودهغو نه احمد نومېده.

دې به ماته هروخت په غیرمستقیم ډول نصیحت کاوه، زه ددې په اصلي موخه نه پوهیدم.

یوه ورځ پوهنتون ته راغلم، دټولګي په مخکې احمد څوړند ناست دی اوسترګې له ځمکې نه پورته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواته يې نږدې شوم، اواز مې پرې وکړ،
احمد! ولې خپه ناست يې؟ څه خبره ده؟ هغه له سرله
زنګونو راپورته کړ اوويې ويل:
يوه ورځ به ستا هم دغه خال وي، لکه څنګه چې زه نن
داسې خپه يم، ژوند به دې نه خوښيږي مرګ به درته تر
ژوند غوره ښکاري •

يوه ورځ پوهنتون ته راغلم،
دټولګي په مخکې احمد څوړند ناست دی اوسترګې له
ځمکې نه پورته کوي.
خواته يې نږدې شوم، اواز مې پرې وکړ، احمد! ولې خپه
ناست يې؟ څه خبره ده؟
هغه له سرله زنګونو راپورته کړاوويې ويل: يوه ورځ به ستا هم
دغه خال وي،
لکه څنګه چې زه نن داسې خپه يم، ژوند به دې نه
خوښيږي مرګ به درته تر ژوند غوره ښکاري اودمينې
اوښکلا څخه به کرکه کوې، له ښځې نوم به دې زړه تور شي.
ماتراوسه داحمد داسې خال نه وه ليدلای .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر خپه ښکارېده، سترګې یې له اوښکو ډکې وې اوراته یې په جګ اواز وژاړل.

ویې ویل: ښځه بې وفا شی دی، هیچاسره په پاک زړه مینه نه کوي.

که چېرې له تانه ورته بل ښه ځوان پیداشي، تاپه میدان پرېږدي، داتجربه شوې خبره ده، زه په دې اړه بشپړه تخربه لرم

زما عمر له تا څوکاله زیات دی.

داته چې نن په کوم خالت اخته یې، زه څو کاله دمخه ستا په شان دمینې په جنجال اخته وم، اودامې خال دی.

احمد ماته یوداستان ویلی و، کاچیرې مادهغه په خبرو عمل کړی وی اوس به زما داخال نه و،

او هغه راته دغه داستان ویلي و، وایې اورئ.

احمد اوسیلۍ نومې انجلۍ ترمنځ ډېره کلکه مینه وه، یوپربل له سرنه تېروو، هیله یې لرله چې له یوبل سره واده وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد په خپله مینه کې ربنتینی و، مخکې له دې یې مینه نه وه کړې، خوسیلۍ دمینې کولو دیپلومونه لرل، ددې نه مخکې یې دډېروهلکانو سره دمینې تارونه غزولي و.
دسیلۍ پلاردخکومت مامور و، څو ورونه یې لرل، هغوې هم په ځینو ادارو کې کار کاوه کورنۍ یې له خکومته معاشونه اخیستل،
او کورنۍ ژوند یې ښه وو، اقتصادي وضعه یې لوړه وه، پرته یې له معاشه نورې خرامې یې هم پیدا کولې. زموږ ستاسې په ټولنه کې رشوت اخیستل یوه عادې خبره ده،
دشیرینۍ په نامه دغه رشوت په ټولو ادارو کې دغه فساد روان دی.
سیلۍ په ټوله کورنۍ ډېره ګرانه وه، دمور اوپلار یواځینۍ لوروه، دا ډېره ښکلې وه،
چاچې به یوځل ولیده نوزړه به یې ورباندې بایلود، ددې کورنۍ غوښتل چې داډېره ازاده اوسینګارکړې وګرځي اوپه دې یې فخار کاوه.
احمداوسیلۍ یودبل سره مینه پیداکیږي، داحمدمینه پرې عالبه وي خوسیلۍ ورسره په چل کې روانه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هماغه وه،

چې احمد پرځای پرېږدي اوبل چاسره میني خبري شروع کوي. اخيرخبره واده ته رسيږي. احمدپرځای پرېږدې٠

احمدپرځای پرېږدې٠٠٠٠٠

کله چې زه ستا اودهغه مینه ګورم دخوشالۍ اوخپګان احساس کوم. که چېرې خپل هدف ته ورسېدې ،

نوښه اوکه چېرې مینه موماته شوه اوخپل هدف ته ونه رسېدې

ټول عمر به دې زړه له تاسره نه وي.

په مینه کې ډېرځله انجونې بې وفايې کوي،

زه دخپلو تجربو درته وايم دمینې کولو لاس واخله.

ما ووته وويل:

ددنياټولې انجونې يوډول نه دي، ځينې په کې بې وفا اوځينې پکې وفادارې هم شته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مینه دټولوسرده، اودبې وفایې هیله ورته نه
لرم، امکان نه لري چې هغه دې له ماسره بې وفایې
وکړي.
مجنونه! ته خو به په خپلې مینې نازیږې ،
خوپه راتلوونکې کې به درته مغلومه شي، زما دخبرو
ارمان به وکړې.

لیلا په ټولګي یوه خاصه ملګرې وه،هروخت به له
دې سره ګرځېده
اوکله کله به یې زمااو دلیلادیوځای کېدو موقع
برابروله،
دغه انجلۍ برېښنا نومېده،برېښنادیوې عریبې
کورنۍ څخه وه،والدین یې ښوونکي وو،
ورونه یې نه درلودل،پنځه خویندې وې ۰ لیلاته یې
هر وخت ویل:-ته زما شپېږمه خور یې،
ډېر اخترام یې ورته کاوه او ددې دتېراو اوسني
ژوندټول رازونه ورسره وه ۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ددوو خویندو په ډول پوهنتون کې
ګرځېدې،برېښناله لباسه ښکارېده چې ډېره عریبه
ده ،خو داخلاقوبیلګه وه٠دهلکانو او انجونوسره یې
ملګرتیاوه،ټولو هلکانو ته یې ویل:
زه انجلۍ یم خو ټول خصوصیات مې دهلکانودي٠
ما وورنه نه درلودل، په ماشومتوب کې مور او پلار راته
دهلکانو جامې اعوستې او ټول تیپ او ټاپ یې زما
دهلکانو په ډول جوړکړی و
٠ما به دهلکانو سره لوبې کولې اوهلکان په دې نه
پوهېدل چې زه انجلۍیم.
که چېرې پوه شوي وي، هیڅ خبره نه وه، په هغه
وخت کې ټول خلک صادق وو. خپل دچال نه و زده
دهلکانوبدسترګې زده نوې ټکنالوجۍ له پرمختګ سره
زموږ دټولنې ځینې << هلکان اوانجونې>> بې لارې
شول.
په زیاتوکورونو کې ټلویژون اوکیبل شتون لري، په
ټلویژونونو کې هغه ډرامې اوسریالونه خپرېږي چې زموږ
ټولنه اوپه تیره بیاځان نسل بې لارې کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا ډول په کیبلونو کې ځينې وخت داسې انګليسي
فيلمونه راشي،
چې ليدل يې سړی په کندو برابروي، هيڅاپه دې فکر ونه
کړ، بلکې غواړي چې دغه خالت ته نور هم پرمختګ ورکړي.
ځکه دوی پرمختګ يواځې په ازادۍ کې لټوي.

بريښناپرخپله لاره لاړه اوزه پرخپله لاره لاړم، کله چې ټولګي
ته ورسېدم سم مې په ليلاسترګې ولګېدې، سلام مې پرې
وچوو، اوپرخپله څوکۍ کيناستم •
ټوله ورځ مې دبريښنا اوداحمدخبرې په زړه ګرځېدې،
درسې ساعتونه بشپړ شول •
زمافکر دوی << احمد او بريښنا >> دخبرو په اړه وو، کورته
ولاړم، ټوله شپه خوب نه راته، کله چې ويده شوم ګډوډ
خوبونه مې وليدل •
سهار چې پوهنتون ته لاړم، ټولګي کې پرخپل ځای کيناستم،
خوسنګ کې مې ليلا ناسته وه، کله مې چې دې پاکې څېرې
ته کتل، فکر مې کوو چې بې وفايې نه شي راسره کولای،
ځکه چې ددې په سترګو کې ماته مينه ښکاري •

(c) ketabton.com: The Digital Library

خودرسي ساعتونه تيرشول اوتفريخ شو،
هغې ته مې وويل: زه نورصبرنشم کولای، کله زما کورنۍ
ستاسو کورته درشي؟
هغی وويل: صبر مجنونه! زه خوستايم دبل چاخونشم
کيدای، پرېږده چې کورنۍ مې ستاکورنۍ په اړه دقت
معلومات ترلاسه کړي .
نن اوسبا-- نن اوسبا په تمه راباندې زيات وخت تيرکړ،
مابه شيبې شميرلې چې کله به له دې خولې غږاورم .
يوه ورځ چې زما لپاره ډېره بدبخته وه، شپه يی هم پرما
ډېره درنه وه' دشپې مې ډېرګډوډ خوبونه ليدل،
خوبياهم مادخوشالۍ هيله مندي لرله، اوکله کله مې
له ځان لپاره خيالي نړی جوړوله اوله هغه مې خوند
اخيست .
زړه ته مې الهې غږ راته اودا به يې راته ويل: خپګان
درباندې راځي .
پوهنتون ته لاړم، ګورم چې ليلاديوه هلک سره ولاړه ده،
دغم ځپې راباندې راغلې سرراباندې وګرځيد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوې شېبې لپاره مې داسې فکروکړ چې اسمان ګوز شوی،
دکوم خپګان احساس چې ماه الهامي توګه کاوه هغه مې ولید،
ټولګي ته لاړم .
هلکان او انجونې ټول راغلي، اواستاد هم درس ته ولاړدی، زه ټولګي ته ننوتم پوهه نشوم له استاده مې اجازه ونه خیسته اوپه خپله څوکۍ کیناستم .
استاد درس بندکړ او زه یې وراټلم، راته یې وویل:-
مجنونه! تانه خو ربښتیا لیوانۍ مجنون جوړ شوی، ټولګي ته راځې اواجازه هم نه اخلې؟
ماوویه: استاده زه لیوانۍ مجنون ته نه شم رسیدای، ببښنه غواړم پام مې نه وو استاد کینولم .
درسي ساعتونه بشپړشول، اومادلیلا اودهغه هلک په اړه سوچ کاوه، دساعت په اخیرکې رابندې لیلاغبږوکړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجنونه ولې خپه يې، په سترګوکې دې خپګان ښکاري، په
کورکې به دې چاسره جنګ نه وي کړي؟
له ماخووو خپه نه يې؟
___خپه نه يم، که چيرته تازماپه څېره کې خپګان ګورې، دا
زما قسمت دی .
اونه غواړم چې خپل قسمت ته ژاړه اوفرياد وکړم، زه پيدا شوی
په ازل کې بدقسمته يم .
مجنونه! په تاڅه وشوله؟
ته څه وايې؟
خدای به درنه خپه شي،
خدای ج تاته هرسه درکړي .
ټولې خبرې يولورته اوزما مينه بل لورته،
نن ياسبا به واده وکړو، کورنۍ به مو وي، خوشاله ژوند به ولرو .
داچې زه ډېرخپه وم، مادې ته ډېرې خبرې وکړې، اوهغه راته
ولاړه وه .
په اخير کې مې ورته وويل:-
زه خوشالۍ نه کرکه لرم اوڅوک چې ماته دخوشالۍ په ايس
وايې، زه پوهيږم چې خوشالۍ ماته نه راځي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشالۍ دې هغه چاته لاړې چې خوشاله کورنۍ
کې لوی وی، موږ له کوچینتوبه په غریبه کورنۍ کې
پیدایو.
زما ژوندملګری خپګان دی، په کرکواونفرتونو کې
رالوی شوم زماملګری خپګان دې نه خوشالي.
لیلا وویل: په هوش راشه دومره فکر هم نکې چې لیلا
به خپه شي؟
زه ډېرخپه وم، په هوش کې نه وم ، په اخیرکې مې
لیلاته وویل، چې هغا سوک و چې تاورسره ولاړه وې؟
زه نشم زغملای چې تا دې بل سره خبرې وکړې.
هغې وویل: هغه زمادکورس صنفي و دنوټ کتابچه
مې ورنه اخیسته، مااودده ترمنځ هیس اړیکه نشته په
ماباور واکه.
زماغمجنې لږه کمه شوه، ددې په خبرومې باوروکړ.
مورپلار مې وې، چې مه خپه کیږه چې کومه انجلۍ ستا
خوښه وي هغه درته غواړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره ورځ راباندې کال تېرېده،
دهغې ورځې په انتظار وم چې کلا به لیلا راته وای چې
کورنۍ مو ده روښي٠
یوا ورځ پوهنتو ته لاړم ، لیلاراته وویل:- مجنونه! ستا انتظار
شپېبې ختمې شوې' سبادې کورنۍ زموږکره روښي٠
ډېرخوشاله شوم، کورنۍ ته مې زیری ورکړ،
کورنۍ مې خوشاله شوه ، ژر دلیلا غوښتوته لاړ٠
ساعتونه شمیرل، اوپه دې فکر کې وم چې ددوی لخوا به
زما کورنۍ ته څه ویل کیږي٠
کله چې ماکورنۍ هغه ووغوښته، هعوی درې میاشتې وخت
ورکړ، اووغده یې ورکړه چې درې میاشتې وروسته به تاسو
ته دسمال درکوو٠
کورنۍ مې بیرته راغله اوزیری یې راکړ٠
تاسوپه خدای باور ورکړئ چې انتظار شپېبې دومره اوږدې
اوداورنه سختې وې٠
خوماتیرولې، اوهیله مې لرله چې یوه ورځ به دلیلا سره
یوځای نوی ژوند جوړ کړم٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولیلا پوهنتون ته ډېره سنګارکې راتله اوټولو
ټولګیوالو ورته دخور په سترګه کتل.
دوی پردې پوهېدل چې دهغې دغوښتلو له پاره
زما کورنۍ تللي وه.
دوی چې زما خالت لېده، ماته به یې دوعا کوله
اوداسې یې وویل: خدایه! لیلا په هغه اودې دنیا
کې دمجنون په نصیب کړې،
ورځې تېرېدې، دوه میاشتې پنځه ورځې تېرې
شوې.

په شپېږمه شپه وې خوب ولیده:
ماذدیګری دی چې دسړک پرغاړه خپه روان یم،
په تلوتلوکې دلیلا کور راورسېد، دکورمخې ته یی
ډېرې موټرې ولاړې دي،
ځوانان اوسپین ږېري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډلې ډلې یوبل خواته دکورمخې ته دي
ماته تشویق پیداشو اوپه دې فکر کې شوم چې ختمې
دوی په کورکې کوم کس وفات شوی وي.
کور دروازې ته یې ورغلم، اوپه ولاړه ډله کې مې پریوه
ځوان غږ وکړ چې ځوانه سه خبره ده، چې تاسې دکور
مخې ته راغوند شوې یاست؟
ځوان وویل خیراوخیریت دی دخپګان کومه خبره
نشته بلکې دخوشالۍ خبره ده.

دکورخاوند مې کاکادی او دلورکوژده یې ده.
پرمایوډول لړزه راغله اوپه دې پوهېدم چې لیلا بله
خور نلري،
خودتاکیدپه ډول مې له ځوان نه پوښتنه واکړه دهغې
دې تره لور کوژده دې ده چې پوهنتون کې محصله
ده؟
ځوان خیران شو، ویې ویل هو!
کورته راغلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په چیغو چیغو مې وژاړل
اوپه کوټه کې مې لوټ په لوټ اوختم او سترګې
مې داښکو سیندونه روان جوړکړل ۰۰۰ له ډېره
ژاړه مې غوړونه بند شول ۰
چې سترګې مې خلاصې کړې ګورو، چې خوب مې
لیدلای دی ۰
سترګې مې سرې وې اوخوشاله شوم، ساړه راباندې
راغله

د ناول پای

په درنښت روح الله روحانی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library